

هه‌زار و میری ته‌سمانی

ل چینی مروّقه‌کی هه‌زار و به‌لنگاز هه‌بوو،
گه‌له‌ک ژ ره‌وشا خو یی بی‌زار بوو نینا
قه‌ستا چه‌کیمی باژی‌ری کر و گوئی:

هن‌دی من ل بیره،

نهم بنه‌ماله‌کا هه‌زار و به‌لنگازین. نه‌ز ب شه‌ف و
روژ کار دکهم و خو دو‌ستینم، باب و بابیرین مه
ژی د و‌سا بوون و دی‌سا ژی هند، نان ب ده‌ست مه
ناکه‌فیت نهم تیر بخوین، تو ج دبیزی چه‌کیمی
مه؟ ما دی ههر حالی مه نه‌فه بیت؟

هه‌زاری د دلی خو
دا گوئی:

یا باشتر نه‌وه نه‌ز قه‌ستا
میری ته‌سمانی بکه‌م و
گازندین خو ژی را بیژم.

نه خیر

چی نابیت حالی وه
ههر یی و‌سا بیت و
روژمه‌کی دی به‌ختی وه
ژی ژ خه‌و
هشیار بیت.

میری ته‌سمانی ل گرافه‌کی دنا‌ف
ده‌ریایی دا دژیا.

که‌پر ژماره «۳۶»

ههزاری دا ری و پشتی گهلهك ب ری چووی گههشته قهسرهكا بلند ئینا روینشته بهر دیواری
وی بیهنا دا خو قهدهت ... خودانی قهسری هاته بهردهری و گوئی:

ئهفه ته خیره مامو؟
تو ژ کیه دهیی؟ دی کیه چی؟

ئهز دی چمه دهف میری نهسمانی.
لی نهز گهلهکی وهستیایمه. من گوئی دی ئهف
شهفه ل قیره بیهنا خو قهدهم.

کهردمهکه
ومره ژور!

ههزاری سپیدی خاترا خو ژێ
خواست.

ودغهره ته یا
خیری بیت!
دهردی کچا من
ژبیر نهکهی!

ئهگهر ته میری نهسمانی
دیت، بیژی کو من کچهکا
گهلهك جوان و باشا هه ی لی
ئهفه بووی و ههتا نوکه یا
لاله.. بیژی دی کهنگی
نهزمانی وی قهبت.

بلا سهر چافا.

پشتی گه لهك ب رى جووى گه هشته قه سره كا مهزن د نافه باخچه په كى هسك دا و ل بن داره كى
روينشت، ئينا خودانى باخچه ديت و گوټى:

تو ژ كيښه دهئى؟ ته خيره؟

نه گهر ته ميرى نه سماني ديت، بيژى
باخچه يى من نهغه چهند ساله بهر ناگريت و
چ فيقى پيغه ناهيت، بيژى كهنگى باخچى
من دى فيقى دمت.

بلا
سهر
چاځا.

وهره دا بچينه ژور
نهغه شهغه تو
ميښانئ منى!.

نهز دى چمه دمف ميرى
نهسماني لى نهز گه له كى
وهستيايمه. من گوټ دى
نهغه شهغه ل فيره بيښنا
خو قه دهم.

سپيديا روژا پاشتر ههژار خاترا خو دخازيت و ب رى دكهفيت.

كهبر ژماره « ٣٦ »

ههزار گههسته سهر لیقا
دهریایی و مال هیقیی کو
گهمیهک یان کهشتیهک
بهیت دا وی دهرباس بکهت..
ماسیهکی گازی کری:

دی چمه دهف میری
نهمانی لی نهزی یی بی
گهمی مه!

وهره ل پشتا من
سیار به نهزی دی ته بهم.

ته خیره؟ دی
کیفه چی؟

ههزار ل پشتا وی سیار بوو.

سهر چاقا!.

نهگهر ته میری نهمانی
دیت بیژی نهفه هزار ساله نهزی ماسی مه
ل ناف دهریایی دژیم، بیژی دی کهنگی بهم
مروفل سهر ناخی ژیم.

ههزار گههسته گرافا میری نهسمانی و
ل ویری میر دیت.

ته خیره،
تو هاتییه
قیره؟!

مروڤهکئی هه ی گهلهکئی باشه
کچهکا باشا هه ی لی یا لاله، دی
کهنگی چی بیت؟.

کهنگی لاهمکئی ب دلی
خو دیت و شوی پی
کر دی نهزمانی وی
قهبت.

مروڤهکئی دی پی هه ی
نهو زی گهلهک یی باشه
وی باخچهیهکئی هه ی
دارین وی بهری نادم؟

ل بن رهین دارین وی در و مهرجانین ههین نهگهر بکولیت و ژ
بن ناخی بینته دهر دی دارین وی بهری دهن.

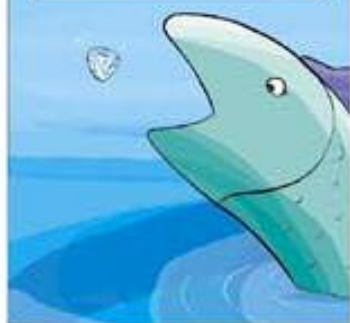
ماسیهکا هه ی نهقه هزار ساله د ناخی دا
دزیت. دی کهنگی بیته مروڤه.

درهکا مهزن یا د گهوریا وی دا
ناسی بووی کهنگی وی دری
پافیت دی بیته مروڤه و ته
دریژ کر فیجا ب خاترا ته.

میری نهسمانی فری.

کا راهسته من
شولا خو نهگوته ته.. وهی
نهز چهنندی بی شهنسم.
نهز بچمه سهر ناخی دی ناخ
ل من هسک بت.

دوما ماسی مړوځ
گه هاندیه سهر لیقا
د دریایی در ژ گه وریا
خو هافیت و بوو
مړوځ:

نه و درا
د گه وریا ته
دا پافیزه دی
بییه مړوځ.

که ردمکه سیار به دا ته
قه گهرینه جهی ته،
بهس بیژه من میری بو
دردی من چ گوټ..

هه ژار قه گهر یا سهر لیقا
د دریایی ماسی ل هیقی
بوو.

بن دارین خو بکوله و درا
ژی بیینه دهر.

میری چ گوټ؟

نه ډره ژی بلا بو ته بیت.

هر دووان داودتا خو کر و ب
خوشی شادی زیان.

باب من دقیت شوی ب فی
لاوی بکه م..

باخچه فانی سی بارین در و
مهر جانا ژ بن دارین خو
ئینانه دهر و ههمی ب دیاری
دانه هه ژاری.

هه ژار دهوله مه ندیوو دوما
جوویه ددق خودانی قه سری
کچا وی دیت و دلی وی که تی
و زمانی وی قه بوو.

۱۱
Najmaddin Biri

کمبر شماره «۳۶»